

ніе. Трѣбуваше да са употрѣбятъ обѣщанія за правда и сждѣ, за да са смирижтъ тѣзи просты и отчаяны хора.

Като са умирихж вси чкытѣ мятежки въ подвластнытѣ на Портата области, Султанътѣ са залови да уреди вжтрѣшното управление на Държавата и да постави венчко на добъръ редѣ. Той тури основаніята и на народното просвѣщеніе.

Понеже сношеніята на турекытѣ поданници съ поданницытѣ на другытѣ държавы бѣхж станжли многочисленны и многообразны, Султанътѣ учреди смѣсены търговеки сждилица и обрнж голѣмы грыжи на туй, дѣто законытѣ да са испълняватъ точно по венчкытѣ области на Държавата.

Тишината, която твърдѣ желаяше Абдуль-Меджидъ, ненаданно са развали въ 1853. Прѣзъ своя посланникъ, князь Меншикова, Русія бѣше прѣдставила на Портата твърдѣ докачителны исканія относительно до покровителството надъ Святытѣ Мѣста и надъ Христіанетѣ, поданници на Турекото Царство, и Абдуль-Меджидъ са видѣ принуденъ да обяви бой на тѣзъ събѣдна, нѣ ненаситна държава.

Каквыто и да бѣхж успѣхытѣ на турекытѣ войскы по различни мѣста, нѣ при Акжджикъ и при Синапъ Турцытѣ быхж твърдѣ злѣ разбиты. Като неможаше сама да защищава венчкытѣ мѣста покрай Черно-Море, Портата по-выка на помощь Англія и Франція и направи съ тѣхъ защитителенъ сюзъ. Отсетнѣ пристапж на този сюзъ и Шимонть. Главното (бойно) поле на войната бѣше Къръмъ.

Сюзнициытѣ одържахж надъ Русекытѣ войскы славны побѣди при Алма, Аккерманъ и Балаклава. Турцытѣ отъ своя страна быхж побѣдители при Силистра, Каракалѣ, Гюргево и Евпаторія.

На 5 Марта 1855 русекый императоръ Николай 1й умрѣ и неговый сынъ Александръ 2й наслѣди прѣстола и бранолюбіето му. Отворихж са преговори въ Виенна и мжчыхж са да докаратъ примиряванѣ, нѣ всичко бы напраздно. Трѣбаше мирьтѣ да наложи самъ себеси на едната или на другата стърна.